

Sygn. akt I C 1833/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Zatorski

Protokolant: Monika Żuberek

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2018 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **L. K.**

przeciwko (...) **S.A z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda L. K. kwotę 3.188,21 zł (trzy tysiące sto osiemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20.04.2017r. do dnia zapłaty;

II. powództwo dalej idące oddala;

III. orzeczenie o kosztach pozostawia referendarzowi sądowemu, z uwzględnieniem wygranej powoda w 85 %.

Dot. I C 1833/17 UZASADNIENIE

L. K. wystąpił przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 3.766,81 zł z odsetkami i zasądzenie od pozwanej kosztów procesu (k.2). W uzasadnieniu wskazał, że w wyniku kolizji komunikacyjnej z 03.02.2017r. uszkodzony został samochód m-ki O. (...) należący P. W. (1). Sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej. Po kolizji uszkodzony zmuszony był wynająć u powoda pojazd zastępczy, tj. R. (...), na czas likwidacji szkody, który trwał od daty przyjęcia pojazdu uszkodzonego dnia 03.02.2017r. do 21.02.2017r. (czyli 19 dni). Pojazd zastępczy zwrócony został powodowi po wypłacie przez ubezpieczyciela odszkodowania w związku ze szkodą całkowitą. Koszty wynajmu wyniosły 4.182 zł brutto. Ponadto uszkodzony poniósł koszt holowania oraz parkowania uszkodzonego pojazdu w kwocie 2.056,56 zł. Następnie powód 28.02.2017r. nabył od uszkodzonego wierzytelność z tytułu holowania i parkowania uszkodzonego pojazdu oraz najmu pojazdu zastępczego. Powód 20.03.2017r. wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 6.238,56 zł z tytułu w/w kosztów, w tym za holowanie 1564,56 zł a za parkowanie 492 zł. Pozwana natomiast pismem z 03.04.2017r. uznała żądanie tylko co do kwoty 2.471,75 zł, przyjmując zasadność 17 dni najmu w stawce 80 zł netto za dobę, a także koszty holowania pojazdu na kwotę 380,75 zł i parkowania - 418,20 zł (weryfikując ilość dni parkingu). Dochodzona kwota stanowi zatem różnicę w kosztach holowania, parkowania i najmu, a świadczeniem przyznany przez pozwaną. Uszkodzony zmuszony był bowiem do wynajmu pojazdu zastępczego z uwagi na obowiązki zawodowe, zaś czas najmu wynikał z okresu likwidacji szkody przez pozwaną. Z kolei stawka najmu nie jest zawyżona w świetle całokształtu oferty powoda (kaucja, najem bezgotówkowy, brak limitów kilometrowych i terytorialnych), zaś uszkodzony nie ma obowiązku poszukiwania ofert najtańszych (k. 3-6).

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa na koszt powoda (k. 31). Zarzuciła, że miernikiem wysokości należnego odszkodowania powinny być ceny średnie, a nie maksymalne, jak przyjmuje powód, który stosuje stawki rażąco wygórowane; ponadto zawyżony jest czas najmu, skoro pozwana przyjmując okres 17 dni uwzględniła: oczekiwanie

na oględziny, oczekiwanie na decyzję i wypłatę odszkodowania oraz czas na jego zagospodarowanie (odpowiednio 5 i 5 oraz 7 dni); zasadności dłuższego okresu najmu powód nie wykazał; koszty holowania i parkowania nie stoją w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą, dlatego pozwana zweryfikowała w/w koszty do ryczału obowiązującego na rynku lokalnym (przy 25 km i 50 km), a także obniżając koszty parkowania do 17 dni (k. 32).

Sąd ustalił

Dnia 03.08.2017r. doszło do kolizji komunikacyjnej, w wyniku której uszkodzony został należący do P. W. (1) samochód m-ki O. (...). Sprawca kolizji posiadał u pozwanej ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Bezsporne

Poszkodowany po w/w kolizji potrzebował samochodu zastępczego z uwagi na obowiązki zawodowe, bowiem nie posiada innego samochodu. Dnia 03.02.2017r. wynajął od powoda samochód zastępczy R. (...), poczynając od tego dnia do czasu zakończenia likwidacji szkody. Stawkę najmu określono w umowie na 170 zł + vat za dobę. Najemca pojazdu upoważnił wynajmującego do odbioru odszkodowania z tytułu uzasadnionego okresu najmu, z tym, że w przypadku braku wypłaty odszkodowania, koszt najmu zapłaci najemca.

Dowód:

- oświadczenie – k. 23,
- umowa najmu – k. 12.

Dnia 25.02.2017r. powód wystawił poszkodowanemu fakturę vat na kwotę 4.182 zł, za 20 dni najmu w/w pojazdu.

Ponadto poszkodowany w dacie kolizji zlecił powodowi holowanie uszkodzonego pojazdu z miejsca tej kolizji do serwisu powoda, a 21.02.2017r. z miejsca parkowania do miejsca zamieszkania, co w obu przypadkach zostało wykonane. Z tego tytułu powód wystawił poszkodowanemu faktury z 25.02.2017r. na kwotę 619,92 zł (holowanie do serwisu) oraz 944,64 zł (holowanie do miejsca zamieszkania). Z kolei 27.02.2017r. powód wystawił poszkodowanemu fakturę z tytułu 20 dni parkowania pojazdu u powoda na kwotę 492 zł /brutto/

Oględziny uszkodzonego pojazdu przez rzeczoznawcę (...) odbyły się 05.02.2017r. Odszkodowanie wypłacono 14.02.2017r.

Dnia 28.02.2017r. poszkodowany przelał wierzytelność z tytułu odszkodowania na rzecz powoda.

Dowód:

- umowa cesji: k. 11,
- faktura vat: k. 13.
- zlecenie holowania samochodu: k. 15,
- zlecenie holowania: k. 17,
- faktury: k. 16 i 19, 20,
- oświadczenie: k. 18,
- zeznania P. W.: k. 61 (59),
- zeznania powoda: k. 61 (60),

- karta obsługi: k. 14.

Pismem z dnia 20.03.2017r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 6.238,56 zł z tytułu holowania i parkowania pojazdu uszkodzonego oraz najmu pojazdu zastępczego. W odpowiedzi pozwana poinformowała powoda o przyznaniu odszkodowania (przy przyjęciu szkody całkowitej) w kwocie 2.471,75 zł.

Dowód:

- wezwanie: k. 21,

- pismo pozwanej: k. 42.

W wyniku w/w kolizji samochód poszkodowanego został uszkodzony w stopniu oznaczającym nieopłacalność naprawy /tzw. szkoda całkowita/. Przy uwzględnieniu zasadnego okresu likwidacji szkody (i uwzględnieniu czasu na zagospodarowanie wraku) czas uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego wynosił 19 dni. Stawki najmu samochodu w klasie auta poszkodowanego w dacie kolizji wynosił 172 zł /brutto/ na dobę.

Dowód:

- opinia biegłego: k. 87-96 .

Sąd zważył.

Powództwo jest częściowo zasadne.

Poza sporem jest, iż pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie OC u strony pozwanej, a także, iż poszkodowany skutecznie przelał na rzecz powoda przysługującą mu wobec ubezpieczyciela wierzytelność z tytułu szkody w pojeździe.

Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Ponadto zgodnie z art. 363 § 1 k.c. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Pozwana powinna zatem w myśl w/w przepisów zrekompensować powodowi uszczerbek majątkowy powstały w wyniku działania ubezpieczonego, z którego wynikła szkoda.

Oceniając argumenty przedstawione przez strony zauważyć należy, iż nielogicznie powód twierdzi, że jego oferta w zakresie najmu pojazdu zastępczego jest korzystna choćby z uwagi na brak kaucji, obrót bezgotówkowy, brak limitów, itp. (k. 5 i 60) skoro stosowane przezeń stawki najmu pojazdów nie należą nawet do średnich (k. 88). Pozwana natomiast nie powinna przy odpowiedzialności za delikt sprawcy szkody stosować ograniczeń i limitów (k. 320.), które nie uwzględniają warunków rynkowych, jak też wydatków i starań związanych z koniecznością zadbania przez poszkodowanego o pojazd zastępczy, parking i holowanie pojazdu uszkodzonego, możliwość kompleksowego wykonania w.w usług przez jeden podmiot (co zdecydowanie poprawia sytuację osoby poszkodowanej), itp.

Stawki najmu i zasadny jego okres ustalono w oparciu o opinię biegłego (k. 88 i nast.). Przy zastosowaniu stawek średnich (a podstawą ku temu są regulacje art. 357 i 355 i 361 k.c.) samochód analogiczny do uszkodzonego można wynająć za 172 zł brutto za dobę. Z kolei uwzględniając czas potrzebny na zgłoszenie szkody, dokonanie oględzin, sporządzenie kosztorysu i weryfikację rodzaju szkody, a także wypłatę świadczenia, jak również czas na zagospodarowanie wraku w przypadku szkody całkowitej (a tak było w niniejszej sprawie), zasadny czas najmu wynosi

19 dni. Tak więc przy uwzględnieniu w/w stawek i okresu najmu, suma zasadnych roszczeń powoda z tego tytułu daje kwotę 3.268 zł, tj. 172 zł x 19 dni.

Opinia wydana w sprawie sporządzona została przez biegłego sądowego, zatem osobę o stosownej wiedzy i doświadczeniu zawodowym, w kwestiach dla sprawy istotnych, a wymagających wiadomości specjalnych. Opinia w sposób jasny i pełny odpowiada na wszystkie postawione biegłemu pytania. Brak zatem podstaw do kwestionowania w/w opinii, czego zresztą strony nie czyniły, a więc i sąd z w/w przyczyn nie znajduje ku temu podstaw.

W myśl w/w przepisów i faktów koszty holowania i parkowania uszkodzonego auta poszkodowanego są w ocenie sądu również zgłoszone zasadnie. Poszkodowany nie mógł przecież pozostawić pojazdu w miejscu kolizji, przewidując naprawę zasadnie przetransportował uszkodzony pojazd z tego do miejsca prawdopodobnej naprawy, nie chcąc narażać się na zarzut przyczynienia się do ewentualnego powiększenia szkody w momencie, gdy nie wiedział jeszcze, że będzie to szkoda całkowita zapewne nie mógł parkować go w miejscu narażonym na powiększenie tej szkody (np. „pod domem”), gdy zaś okazało się, że doszło do szkody całkowitej – odholować pojazd z miejsca parkingu, by nie generować dalszych kosztów parkowania. Z oczywistych względów niedopuszczalne byłoby przemieszczanie uszkodzonego w takim stopniu pojazdu bez transportu specjalistycznego. Wszystkie te okoliczności przekonują o słuszności żądania odszkodowania również w tym zakresie. Wysokość żądania powód wykazał przedłożonymi fakturami. Pozwana natomiast, poza tym, że zakwestionowała w/w koszty jako zawyżone oraz wskazała na bliżej nieokreślone ryczałty, nie zaoferowała dowodu przeciwnego do tego, którym powód wykazał wysokość należności z tego tytułu.

Powyższych ocen nie zmienia analiza zapisów Zgłoszenia szkody (k. 108), skoro zawarte tam pouczenie sprowadza się do informacji o możliwości pomocy w organizacji holowania i parkowania oraz najmu auta zastępczego.

Suma uzasadnionych roszczeń powoda zamyka się zatem działaniem: 3268 zł + 619,92 zł (k. 16) + 944,64 zł (k. 19) + 467,40 zł (k. 20 – jednak z uwzględnieniem 19, a nie 20 dni parkingu, stosownie do okresu wskazanego w opinii biegłego) = 5.299,96 zł, co pomniejszone o kwotę 2.471,75 zł (wyplacone przez pozwaną – k. 42), daje 2.828,21 zł (o czym orzeczono w pkt I wyroku). Powództwo w dalszej części podlegało oddaleniu (pkt II).

O kosztach orzeczono w pkt III na podstawie art. 100 k.p.c. Powód domagał się 3.766,81 zł, a uzyskał 2.828,21 zł, a zatem wygrał spór w 75%. Z uwagi na potrzebę dokonania szczegółowych wyliczeń rozstrzygnie o nich referendarz sądowy.